

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 28C/293/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115219396
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115219396.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Farkašovou v právnej veci navrhovateľov: X. D. N.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, 2. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, obaja právne zastúpení: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, proti odporcom: 1. Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, právne zastúpená advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513 a 2. Dražby a aukcie, s.r.o., IČO: 36 751 642, so sídlom v Martine, Flámska 9783/1, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom v Martine, P.O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, v konaní o zdržanie sa výkonu záložného práva takto

rozhodol:

návrh z a m i e t a ,

o trovách konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa svojim návrhom zo dňa 21.7.2015 domáhali žalobou o zdržanie sa výkonu záložného práva a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

Súd vo veci vydal predbežné opatrenie 17.8.2015, ktorým súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. O. až do právoplatného skončenia vo veci samej. Predbežné opatrenie sa stalo právoplatným 11.9.2015.

Odporcovia s návrhom nesúhlasili.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

Navrhovatelia opreli svoj návrh o skutočnosť, že uzavreli s odporcom v 1. rade zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „HypoPôžička“ č. S. XXXXX-XX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 200.000,-- Sk a následne poskytnutie úveru vo výške 7.100,-- Sk, teda celková výška bola 207.100,-- Sk (6.874,46 Eur). Na zabezpečenie tejto úverovej zmluvy bola uzatvorená 15.5.2007 zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. V. XXXXX-XX. Predmetom tohto záložného práva boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. O., adresa O. Č..I.. XXX, byt číslo X, E. X, J. Č. XXX, v bytovom dome súpisné číslo XXX, stavba na parcele W. U. Č. XXX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XX/XXXX.

Navrhovatelia v návrhu poukázali na to, že zmluvu splácali a to až do roku 2013, kedy ich dostihli finančné problémy. Odporca listom zo dňa 7.8.2013 vyhlásil splatnosť úveru s tým, že výška pohľadávky je 6.292,63 Eur a oznámil im aj začatie realizácie záložného práva. Navrhovatelia poukazovali, že z predmetného úveru uhradili 5.000 Eur, neuhradili ešte sumu 1.530 Eur, ale po oznámení začatia výkonu záložného práva im oznámili dlh 15.000 Eur. V predmetnom rodinnom dome bývajú oni s plnoletým synom a je to ich jediné bývanie. Vo svojom návrhu poukazovali na to, že inštitút dobrovoľnej dražby zasahuje do práva vlastníť majetok s dosahom práva na obydlie. Preto považujú výkon tohto záložného práva za neprijateľný.

Navrhovatelia na pojednávaní potvrdili, že uzavreli zmluvu s VÚB bankou a to HypoPôžičku na rekonštrukciu bytu. Najprv boli splátky 108 Eur mesačne, dlho ten úver aj riadne splácali, ale potom prišli o prácu. Od januára tohto roku vycestovali obaja za prácou do Čiech, zatiaľ s bankou nerokovali, čakali ako skončí tento súd. Poukazovali na to, že dlh tam nebol už veľký, ale potom prišiel papier na nejakých 15.000 Eur a to sa im zdalo neprimerané. Od podania tejto žaloby neriešili s bankou túto situáciu.

Odporca v 1. rade vo svojom písomnom vyhotovení upriamil pozornosť na viaceré skutočnosti. V prvom rade na to, že navrhovatelia uzatvorili v roku 2007 zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ a uvedený úver sa zaviazali splátiť 240-timi mesačnými splátkami. Zároveň bola uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti tak, ako je uvedená v žalobnom návrhu. Navrhovatelia však úver riadne a včas nesplácali.

Odporca v 1. rade poukazoval ďalej na skutočnosť, že navrhovatelia sa svojim návrhom snažia dosiahnuť neobmedzený a všeobecný zákaz výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, avšak opomínajú, že tento spôsob si písomne dohodli s odporcom v 1. rade v záložnej zmluve, a že táto zmluva je plne v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov platnými v Slovenskej republike. Taktiež navrhovatelia vo svojom návrhu opomínajú skutočnosť, že k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nakoniec došlo na základe dlhodobého porušovania podmienok dohodnutých v zmluve o úvere zo strany navrhovateľov, ktorí si svoje povinnosti neplnili.

K argumentácii nesúlady právnej úpravy výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou s Ústavou SR a Európskym právom odporca v 1. rade zásadne nesúhlasil. Poukazoval na to, že Slovenská republika za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa posudzovala okrem iného aj otázku spôsobu výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Novela Občianskeho zákonníka určila spôsob výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou ako prípustný pre uspokojenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Toto ustanovenie bolo novelizované až niekoľko rokov po vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, avšak v kontexte vývoja spotrebiteľskej legislatívy je táto vedomosť nepochybne významná. Zákonodarca umožňuje realizáciu záložného práva týmto spôsobom aj pri zvýšenej ochrane spotrebiteľa. Odporca v 1. rade ďalej poukazoval na to, že výkon záložného práva nie je v rozpore s európskymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V písomnom vyjadrení odporcu v 2. rade odporca v 2. rade sa argumentačne pripojil k vyjadreniu odporcu v 1. rade. Zároveň namietal svoju pasívnu legitímáciu v danej veci. Poukazoval pritom na rozhodovaciu prax aj NS SR, ktorý uvádza, že aby sa niekto stal účastníkom konania netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí, ak podá žalobu, alebo aby bola proti nemu podaná žaloba, či však bude odporca v spore úspešný záleží od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Má teda za to, že voči odporcovi v 2. rade je tu nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pretože nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Odporca v 2. rade nie je účastníkom záložnej zmluvy, nie je záložným veriteľom a nemôže byť v tomto konaní pasívne legitímovaný.

Odporcovia v 1. a 2. rade založili do spisu rozhodnutie jednak Okresného súdu v E. v obdobnej veci, rozhodnutie Okresného súdu J. O. D., J. Ž. P. L. a Krajského súdu v Ž. ako podporu svojich právnych argumentov.

Navrhovatelia predložili zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. S. XXXXX-XX zo dňa 10.5.2007 a zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 10.5.2007 č. V. XXXXX-XX, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti navrhovateľov zapísané na LV č. XXXX kat. úz. O., adresa O. Č..I.. XXX, byt číslo X, E. X,

J. Č. XXX, v bytovom dome súpisné číslo XXX, stavba na parcele W. U. Č. XXX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XX/XXXX.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie sú: úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov.

Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151b ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, Záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnuiteľnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Záloh môže byť v zmluve o zriadení záložného práva určený jednotlivo, čo sa týka množstva a druhu alebo iným spôsobom tak, aby kedykoľvek počas trvania záložného práva bolo možné záloh určiť.

Podľa § 151c ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku ako aj peňažnú pohľadávku ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná. Záložným právom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od plnenia podmienky. Záložné právo prechádza pri prevode alebo prechode pohľadávky zabezpečenej záložným právom na nadobúdateľa pohľadávky. To platí aj vtedy ak ide o inú zmenu v osobe oprávnenej zabezpečenej pohľadávky

Podľa § 151j Občianskeho zákonníka Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, 3e) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, 3f) ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.6.2014, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov Nekalé obchodné praktiky sú zakázané a podľa ods. 2 písm. a/ Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

Podľa § 2 písm. u) č. 250/2007 Z.z. Odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 7 ods. 4 č. 250/2007 Z.z. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania a podľa § 8 ods. 1 č. 250/2007 Z.z. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa

Je nepochybné, že uzavretá zmluva o úvere je typizovaná spotrebiteľská zmluva. Jej základnou črtou je, že pre spotrebiteľa je vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Z tohto dôvodu je zrejmé, že na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nutné aplikovať spotrebiteľské právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

V prvom rade treba poukázať na to, že zmluva o zriadení záložného práva uzatvorená medzi navrhovateľmi a odporcom v 1. rade je platným právnym úkonom, bola uzavretá v predpísanej písomnej forme, s presným označením účastníkov zmluvy, s označením zabezpečenej pohľadávky a nezameniteľným spôsobom označeným zálohom. Na záver zmluvné strany vyhlásili, že zmluva nebola uzavretá v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok a pri splnení všetkých zákonných predpokladov má súd za to, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, je platným právnym úkonom.

Argumentácia odporcu v 2. rade o nedostatku jeho pasívnej legitímácie je právne irelevantná, zo súdnej praxe vyplýva možnosť žalovať takouto žalobou nie len záložného veriteľa, ale aj samotnú dražobnú spoločnosť.

Navrhovatelia podložili svoju žalobu o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou argumentačne nevyváženým postavením oboch zmluvných strán bez udania konkrétnosti, poukazujúc na ochranu obydlia a na skutočnosti, že absentuje akákoľvek súdna kontrola výkonu záložného práva, že je tu súkromná autonómia až svojvôľa v rámci výkonu záložného práva.

V tejto súvislosti súd chce poukázať na to, že sa môže v poslednom období javiť, ako keby rozhodovania súdov akcentovali viac potrebu ochrany navrhovateľov bez ochrany záujmov záložných veriteľov. Často jediným argumentom odôvodňujúcim zásah proti dobrovoľnej dražbe je ochrana slabšieho subjektu právneho vzťahu, za čo sa vždy považuje spotrebiteľ. Tak môže nastať situácia zvýhodňovania subjektov, ktorí sú nositeľmi hmotnoprávných povinností (dlžníkov) s negatívnym dopadom na reálnu a efektívnu vymožitelnosť práva v Slovenskej republike.

Súd však musí zdôrazniť, že dobrovoľná dražba prebieha prísne formalizovaným postupom na základe osobitnej normatívnej právnej úpravy, ktorej jadrom je zákon o dobrovoľných dražbách. Treba poukázať na to, že záložca sa vždy na začiatku dobrovoľne zaviazal, že v prípade, že nebude zabezpečovaná pohľadávka uhradená riadne a včas, strpí speňaženie zálohu v rámci výkonu záložného práva. Rozhodujúcim dôvodom, prečo dôjde k uplatneniu záložného práva, je porušenie povinnosti druhého účastníka právneho vzťahu závažným spôsobom. Veriteľ je ten, ktorý sa domáha svojho práva, ktoré bolo porušené.

Je dôležité poukázať na to, že princíp ochrany spotrebiteľa nie je súčasťou ústavného poriadku Slovenskej republiky, pretože Ústava SR neobsahuje žiadnu pozitívnu úpravu v tomto smere. Ochrana spotrebiteľa v nijakom prípade nepredstavuje predsa niektoré zo samostatne ústavne zaručených práv a slobôd. V tomto konaní aj argument navrhovateľov, že takáto žaloba je ochranou obydlia záložcu, ktorá má prednosť pred právom veriteľa na uhradenie jeho pohľadávky, je podľa názoru súdu nedôvodná. Nie je pochýb, že obydlie zohráva dôležitú úlohu v osobnej, rodinnej aj spoločenskej realite každej fyzickej osoby, avšak to neznamená, že sa mu môže bez ďalšieho priznať právna kvalita, ktorá nemá oporu v pozitívnom práve. Ústava SR neupravuje osobitné právo na obydlie. Ústava SR chráni výlučne

nedotknuteľnosť obydlia, čo je ale podľa názoru súdu úplne odlišná právna kategória (článok 21 ods. 1 - „obydlie je nedotknuteľné, nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva“). Charta základných práv Európskej únie hovorí tiež: „Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.“ Podľa názoru súdu zo žiadnych ústavnoprávnych a medzinárodných noriem nie je možné odvodiť existenciu inštitucionálnej garancie, ktorá by vytvárala právo - garanciu na zotrvanie v určitom obydľí. Súd poukazuje pritom na interpretáciu článku 8 ods. 1 - Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kde Európsky súd pre ľudské práva dospel k záveru, že efektívna ochrana súkromného života nemôže ísť tak ďaleko, aby zaisťovala každej rodine vlastný domov (prípád Velosa Barreto proti Portugalskej republike).

Skutočnosť, že predmetom zálohu je obydlie záložcu, nemôže samo o sebe predstavovať prekážku platného zriadenia záložného práva a teda ani jej následného výkonu. Opätovne treba zdôrazniť, že pri vzniku záložného práva boli účastníci dobrovoľní na základe princípu zmluvnej voľnosti plne zodpovedajúci rozhodnutiu samotného záložcu o uzavretí zmluvy o zriadení záložného práva.

Súd v danej veci skúmal aj dôvody uzavretia predmetnej úverovej zmluvy zabezpečenej záložným právom. Navrhovatelia vo svojich výpovediach uviedli, že zmluvu spojenú so zriadením záložného práva uzatvárali dobrovoľne. Spochybňovali výšku samotného dlhu, poukazovali na to, že zmluvu aj riadne platili a to od roku 2007 do roku 2014. Samotní navrhovatelia teda vo svojich výpovediach nespochybňovali uzavretie úverovej zmluvy, ako aj zmluvy o zriadení záložného práva, sami dobrovoľne z tejto zmluvy plnili viac ako 7 rokov.

K námietkam o výške pohľadávky je dôležité podotknúť objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú záložným veriteľom a nezákonné vyčíslenie pohľadávky, záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením tejto povinnosti sa nemožno zbaviť. Súd má teda za to, že tento argument pre vyhovieň žaloby o zdržanie sa výkonu záložného práva je irelevantný.

Prípadná existencia neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré ani navrhovatelia nešpecifikovali, by mala za následok neplatnosť niektorých zmluvných dojednaní, nie zmluvy ako celku (rozhodnutie Súdneho dvoru EU C 34/13, kde bol pripustený výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou aj vtedy, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky).

Súd sa stotožňuje aj s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.1.2015, sp. zn. 9Co/32/2015, ktorý v obdobnej veci uviedol: Súčasná právna úprava dáva spotrebiteľovi možnosť brániť sa voči nekalým postupom a neprijateľným zmluvným podmienkam, či už formou určovacích žalôb alebo žalôb na splnenie konkrétnych povinností (napr. formou zákazu, resp. príkazu a pod.), ale nemožno rozhodnutím súdu vo veci samej nahrádzať predbežné opatrenie, lebo takéto rozhodnutie by bolo prakticky nevykonateľné a zasahovalo by do práv toho, voči komu smeruje bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o právach a povinnostiach účastníkov, t.j. bez toho, aby bola konečnou platnosťou vyriešená otázka platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu, v zmysle ktorého si ten ktorý účastník realizuje svoje právo.

Súd na záver zdôrazňuje, že po úpravách spotrebiteľského práva v Slovenskej republike v prospech spotrebiteľa zostal inštitút dobrovoľných dražieb zachovaný. Je teda nemysliteľné, že by aj po niekoľkoročnej odbornej diskusii na túto tému zákonodarca ponechal pri vysokej ochrane spotrebiteľa v platnosti inštitút, ktorý by nenapĺňal ústavný princíp primeranosti, ba priam ho porušoval. Podľa názoru súdu nie je možné inštitút dobrovoľnej dražby posudzovať ani ako neoprávnený zásah do práva na obydlie; neoprávneným zásahom je len také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave.

V súhrne všetkých týchto argumentov súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľov nie je dôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p., o trovách konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená po nadobudnutí jeho vykonateľnosti, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.